

stwowymi bankami — w celu koordynacji kontroli i wykorzystuje materiał uzyskany przez te instytucje w związku z przeprowadzaną przez nie kontrolą finansową przedsiębiorstw.

Do wyników kontroli, związanych z wykonywaniem budżetu, stosuje się odpowiednio § 35.

§ 42. 1) Organa kontroli wewnętrznej obowiązane są na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej Delegatury dostarczyć im wszelkich materiałów z dokonywanych czynności kontrolnych, bez specjalnego upoważnienia Departamentu Kontroli w Ministerstwie.

2) Organa kontroli wewnętrznej obowiązane są na żądanie władz powołanych do ścigania przestępstw (jak: Władze Sądowe, Delegatury Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym, Urzędy Bezpieczeństwa Publicznego) dostarczyć im wszelkich materiałów, dotyczących przestępstw, wykrytych w związku z dokonywanymi kontrolami, bez specjalnego upoważnienia Departamentu Kontroli w Ministerstwie.

VIII. Współpraca z kontrolą społeczną.

§ 43. 1. Kontrola wewnętrzna współpracuje z Radami Narodowymi przez udział przedstawicieli Rady Narodowej w kontroli przeprowadzanej na jej wniosek, a także kontroli przeprowadzanej z inicjatywy organów kontroli wewnętrznej, jeżeli Rada uzna swój udział w tej kontroli za potrzebny.

Dla umożliwienia Radzie Narodowej powzięcia decyzji co do udziału w komisijnej kontroli, inspektorzy kontroli wewnętrznej obowiązani są zawiadamiać właściwą Radę o rozpoczęciu kontroli. Nie dotyczy to kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw, przeprowadzanych z inicjatywy organów kontroli wewnętrznej.

2. Organa kontroli wewnętrznej doreczają Radzie Narodowej odpisy protokołów z kontroli, przeprowadzanych z udziałem przedstawicieli Rady Narodowej.

Poza tym organa kontroli wewnętrznej powiadamiają Prezydów Rad Narodowych o usunięciu uchybień, stwierdzonych w wyniku kontroli, przeprowadzonej z udziałem przedstawicieli Rady Narodowej.

IX. Powoływanie, odwoływanie i przenoszenie pracowników organów kontroli.

§ 44. O zaliczeniu pracownika urzędu, instytucji lub przedsiębiorstwa do kategorii kierowników organu kontroli oraz inspektorów kontroli decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa na wniosek Ministra Leśnictwa (pkt 24 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r.).

§ 45. Dyrektora Departamentu Kontroli i jego Zastępcę (Wicedyrektora) powołuje i odwołuje Minister Leśnictwa. Wszystkich kierowników organów kontroli, inspektorów kontroli i im równorzędnych — powołuje, odwołuje i przenosi Minister na wniosek Dyrektora Departamentu Kontroli uzgodniony z Dyrektorem Departamentu Kadry.

§ 46. Inspektorzy kontroli, niezależnie od funkcji, jakie sprawują we wszystkich organach kontroli, nie mogą równocześnie z obowiązkami kontrolnymi i w ciągu 2 lat po ustaniu stosunku służbowego z organem kontrolnym zajmować jakiegokolwiek stanowiska administracyjnego w jednostkach, które podlegały ich kontroli.

Inspektorom kontroli nie można również powierzać żadnych funkcji administracyjnych w jednostkach, w skład których wchodzi.

O odchyleniach od powyższych zasad decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa, do której należy w tych sprawach kierować odpowiednio uzasadnione wnioski za pośrednictwem Departamentu Kontroli Ministerstwa Leśnictwa.

§ 47. Decyzje Komisji Kwalifikacyjnej, o których mowa w niniejszym rozdziale, nie naruszają ustawowych kompetencji Prezesa Rady Ministrów co do wyrażania zgody na mianowanie i awansowanie pracowników zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17.II.1922 r. o państwowej służbie cywilnej w brzmieniu obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8.I.1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 72).

X. Postanowienia końcowe.

§ 48. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 listopada 1948 r., wydane w porozumieniu z Dyrektorem Biura Kontroli przy Radzie Państwa na wniosek Ministra Leśnictwa w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Leśnictwa i w urzędach, instytucjach oraz przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Leśnictwa.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

PREZES NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

Fr. Józwiak-Witold

MINISTER LEŚNICTWA

B. Podedworny

23.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 30 grudnia 1949 r.

w sprawie zmiany obszaru działania Dyrekcji Osiedli Robotniczych w Gdańsku.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1) dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o Zakładzie Osiedli Robotniczych (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Odbudowy z dnia 29 grudnia 1948 r. o powołaniu Dyrekcji Osiedli Robotniczych w Gdańsku (Monitor Polski Nr A-86, poz. 987) — § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Obszar działania Dyrekcji obejmuje województwa: gdańskie i olsztyńskie“.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

KIEROWNIK MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

R. Piotrowski

24.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 30 grudnia 1949 r.

w sprawie zmiany obszaru działania Dyrekcji Osiedli Robotniczych w Warszawie.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1) dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o Zakładzie Osiedli Robotniczych (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Odbudowy z dnia 11 maja 1948 r. o powołaniu Dyrekcji Osiedli Robotniczych w Warszawie (Monitor Polski Nr 50, poz. 288 i Nr A-86, poz. 988) — § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Obszar działania Dyrekcji obejmuje miasto stołeczne Warszawę oraz Warszawski Zespół Miejski“.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

KIEROWNIK MINISTERSTWA BUDOWNICTWA

R. Piotrowski

25.

DECYZJA MINISTRA SKARBU

z dnia 20 grudnia 1949 r.

w sprawie uznania przedsiębiorstwa bankowego pod nazwą: „Bank Spółek Niemieckich w Polsce, S. A. w Łodzi w likwidacji“ za zlikwidowane.

Na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 410) uznaje za zlikwidowane przedsiębiorstwo bankowe pod nazwą: „Bank Spółek Niemieckich w Polsce, S. A. w Łodzi w likwidacji“.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

26.

DECYZJA MINISTRA SKARBU

z dnia 20 grudnia 1949 r.

w sprawie uznania przedsiębiorstwa bankowego pod nazwą: „Bank Komercyjny S. A. w Krakowie w likwidacji“ za zlikwidowane.

Na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 410) uznaje za zlikwidowane przedsiębiorstwo bankowe pod nazwą: „Bank Komercyjny S. A. w Krakowie w likwidacji“.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

27.

STATUT

Funduszu Wczasów Pracowniczych
Centralnej Rady Związków Zawodowych.

Statut niniejszy został uchwalony na posiedzeniu Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych w dniu 2 września 1949 r. i zgodnie z art. 8 ustawy o Funduszu Wczasów Pracowniczych — został zatwierdzony decyzją Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 14 listopada 1949 r. L. dz. Gmp/5797.